

T H. F. Lyte 1847, O. Mannström 1920

M W. H. Monk 1861

S Anders Ekenberg 2022

405 Bliv kvar hos mig

Disk. (S)

Mel. (F)

T
B

7 Ditt — kors skall ski - na — för min blick, när sist

1 Bliv kvar hos mig, se, da - gens slut är när.
4 Du en - sam kan be - tving - a mörk - rets hot
7 Ditt kors skall ski - na för min blick, när sist

1 Bliv kvar hos mig, se, da - gens slut är när.
4 Du en - sam kan be - tving - a mörk - rets hot
7 Ditt kors skall ski - na för min blick, när sist

jag som - nar in, — o Her - re Je - sus — Krist.

Bliv kvar, o Her - re, snart är nat - ten här.
och gi - va styr - ka att stå fres - tarn mot.
jag som - nar in, o Her - re Je - sus Krist.

Bliv kvar, o Her - re, snart är nat - ten här.
och gi - va styr - ka att stå fres - tarn mot.
jag som - nar in, — o Her - re Je - sus Krist.

Församling:

2 Som drömmar flyr, så ilar våra år.
All jordens glädje likt en fläkt förgår.
Allt hastar hän mot sin förvandling snar.
Du är densamme, bli du hos mig kvar.

Församling:

3 Ej blott en blick, ett ord jag beder om.
Nej, som till Emmaus du fordom kom
och sorgsna bröders tunga börda bar,
kom, ej att gästa blott, bli hos mig kvar.

Då vi - ker nat - ten, mor - gon bräc - ker klar.

Då all - ting an - nat svi - ker och be - drar,
 Var stund din när - het jag av nö - den har;
 Då vi - ker nat - ten, mor - gon bräc - ker klar.

Då all - ting an - nat svi - ker och be - drar,
 Var stund din när - het jag av nö - den har;
 Då vi - ker nat - ten, mor - gon bräc - ker klar.

I liv, i död bliv, Her - re, hos mig kvar.

du en - de trog - ne trös - ta - re, bliv kvar.
 i köld, i sol bliv, Her - re, hos mig kvar.
 I liv, i död bliv, Her - re, hos mig kvar.

du en - de trog - ne trös - ta - re, bliv kvar.
 i köld, i sol bliv, Her - re, hos mig kvar.
 I liv, i död bliv, Her - re, hos mig kvar.

Församling:

5 Som späd jag lades i din kärleks famn
 och blev välsignad i ditt dyra namn.
 Du mig ej lämnat, fast på villors stig
 jag ofta svek dig. O, bliv kvar hos mig.

Församling:

6 Ej fruktar jag, då du är när i nåd.
 Då viker smärtan, aldrig fattas råd,
 av gravens fasa ej ett spår är kvar,
 och döden mist sin udd, när dig jag har.

Orgelsats: se musikutgåvan till Cecilia.

**) I orgelsatsen ändras tenorstämmans d till dess*